

WWW.MERLINKA.COM

PODRŠKA:

MEDIJSKI PARTNERI:

A onda smo plesali

Merlinka festival: Liberte, egalite, queernite

medunarodni festival LGBT filma Merlinka, održava se ove godine od 5. do 8. decembra u *Domu omladine Beograda*. Za četiri dana festivala, koji ove godine ima francuski fokus, u tri sale *DOB* biće prikazano 120 igranih, dokumentarnih i kratkih filmova *LGBT tematike*.

Festival 5. decembra u 21 sat otvara švedsko-gruzijsko-francuski film *A onda smo plesali* švedskog reditelja Levana Akina. Film prati Meraba koji od malih nogu uči ples u *Nacionalnom ansamblu* Gruzije sa svojom partnerkom Mari. Njegov svet se okreće naopačke kada dolazi opušteni Irakli, koji u isto vreme postaje njegov najveći rival i najveći izvor pozuje.

Na festivalu će takođe biti prikazan dobitnik *Srebrne palme* za najbolji scenario na Kanskom filmskom

festivalu *Portrait dame na vatri*, rediteljke Selin Skjame koju domaća publika pamti po filmovima *Tomboy* i *Moj život kao tikvica*. *Portrait dame...* dešava se u Francuskoj 1770. kada

Festival zatvara francuska komedija *Sjajni škampi* u režiji Maksim Govar i Sedrika le Galokija, koja je doživela veliki uspeh u francuskim bioskopima. U ovoj priči olimpijski šampion Matijas

Svečano otvaranje Merlinka festivala

Crveni tepih i baloni u duginim bojama očekuju posetioce na svečanom otvaranju Merlinka festivala, 5. decembra. Izložba *Trans Balkan* fotografa Aleksandra Crnogorac biće otvorena u 20.30 sati. Aleksandar Crnogorac se kroz seriju dokumentarnih fotografija bavi preispitivanjem problema transrodnih ljudi u Srbije i regiona. Dreg kraljice iz *Haus of KayGie* predstavice ikonične ženske likove iz filмова dok gosti festivala uživaju u kotelu i *Gomboca cateringu*. Ceremoniju svečanog otvaranja počinje u 21 sat, izvođenjem performansa Branka Miloskovića *Ko je gladan?* Nakon performansa sledi muzički nastup koji će organizatori do samog početka festivala čuvati u tajnosti. Direktor i selektor festivala će predstaviti program ovogodišnjeg festivala, goste i pratiti program festivala. Čast da otvori festival imaće reditelj Antoni Hickling i novinar Frank Fajmans-Madreira.

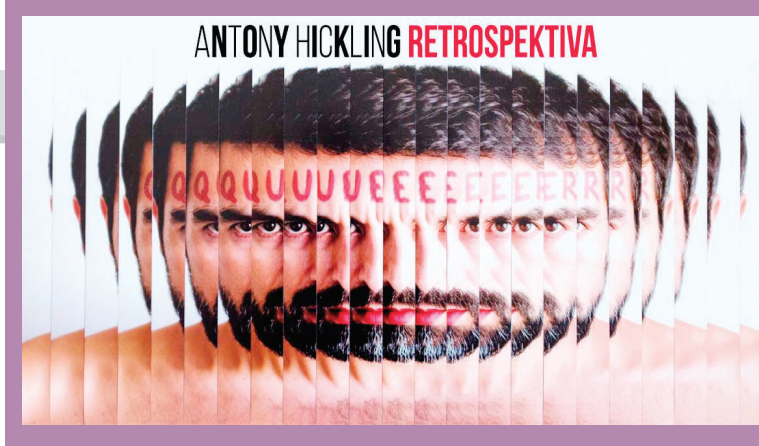
slikarka Marien treba da naslika portret za Eloiz bez njenog znanja. Ona je posmatra svakog dana, kako bi je krišom naslikala.

biva kažnjen zbog homofobičnih izjava na televiziji tako što postaje trener amaterskog gej vaterpolo tima, koji želi da se kvalifikuje za Gej igre u Hrvatskoj.

Englesko/francuski reditelj i glumac Antoni Hickling biće gost ovogodišnjeg Merlinka festivala u okviru kog će biti organizovana retrospektiva njegovih filmova. On će uz pomoć francuskog glumca Gaetana Vetijsa održati i *masterklas* na temu prikazivanja golog tela na filmu i rada sa glumcima.

Organizatori izdvajaju iz programa dobitnika *Queer lava* u Veneciji, čileanski film *Princ Sebastijana Munjoza*, američki *Divlje noći sa Emili (Dikinson)* Madlen Olnek, austrijski *Erik i Erika* Reinholda Bilgerija, meksički *Nije vam ovo Berlin* Harija Sama, brazilski *Sokrat* Aleksandra Morata, južnoafrički *Kanarinak* Kristijana Olvagena, vijetnamski *Song Lang* Leona Lea, dokumentarce *Golor* Lasla i Dilana Tonka, *Džonatan Agasi me je spasio* Tomera Hejmana, *Dok nas pornić ne rastavi* Horhea Pelikana, *Gej hor, duboki jug* Dejvida Carla Rodrigeza i *Stvaranje Montgomerija Klifta* Roberta Andersona Klifta i Hilari Demon. Projekciju ovog poslednjeg pratiće specijalni program u *Jugoslovenskoj kinoteci*, od 2. do 4. decembra, kao uvod u Merlinka festival.

Na svečanom otvaranju Merlinka festivala svoj performans održaće Branko Milosković inspirisan Marijom Antoanetom, dok na zatvaranju festivala nastupa slovenačka grupa *Sestre* koje su predstavljale Sloveniju na *Euroviziji* 2002. i pevaju u drugoj sezoni serije *Senke nad Balkanom*. Detaljnije o programu na www.merlinka.com.

Dok nas pornić ne rastavi

Golor

Stvaranje Montgomerija Klifta

Delikatesni ponedeljak u Kulturnom centru Grad

Merlinka festival predstaviće 2. decembra u 19 sati, u Kulturnom centru *Grad*, svoje ovogodišnje izdanje u okviru programa *Delikatesni ponedeljak*. Svi zainteresovani koji budu šerovali informaciju o festivalu na društvenim mrežama, dobiće besplatan bon za večeru, a za dobru zabavu biće zadužen DJ duo 100MU Tamarama.

Hikling retrospektiva + Hikling & Vetije masterklas

Antoni Hickling (Antony Hickling) prvi je internacionalni gost koji je posetio Merlinka festival 2012, kad je predstavio svoj kratki film *Little Gay Boy Christ is Dead*. Od tada je snimio više od deset igranih, dokumentarnih i kratkih filmova. Merlinka festival, 6. decembra od 17.30 do 23.30 sati, u sali *Amerikana Doma omladine Beograda* organizuje njegovu retrospektivu koju čine igrane filmove *Mali gej dečko* (2013, 72 minuta), *Jedan duboki uzdah* (2014, 63), *Gde konji odlaze da umru* (2016, 67) i *Frig* (2018, 60 minuta). Pre projekcije ostvarenja *Frig* biće organizovan razgovor sa Hiklingom (u 21.10 sati). Projekcijama će, osim reditelja, prisustvovati i glumac Gaetan Vetije (Gaëtan Vettier). Oni će 7. decembra održati masterklas *Dealing with nudes in cinema* iz perspektive reditelja i glumca (na engleskom jeziku bez prevoda).

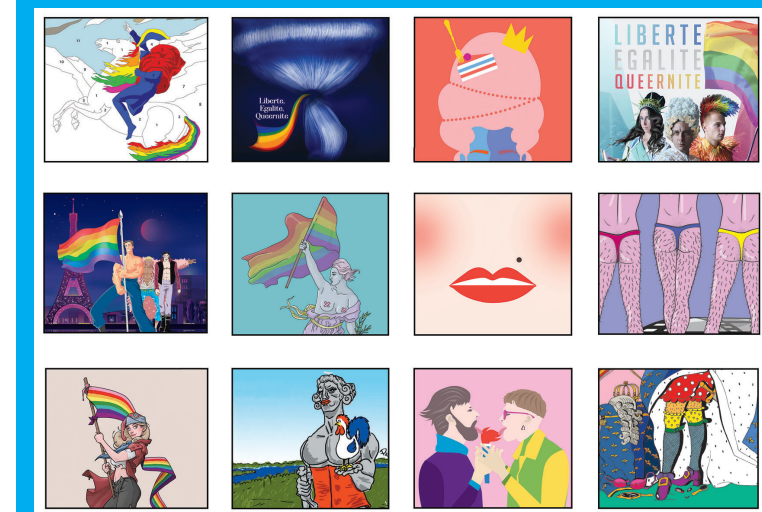
Erik i Erika

Divlje noći sa Emili (Dikinson)

Gej hor, duboki jug

Merlinka kalendar za 2020.

Kao i svake godine posetiocima Merlinka festivala biće dostupan Merlinka kalendar za 2020. koji čine 12 najboljih plakata koji su pristigli na konkursu za festivalski plakat. Pobjednik na konkursu je Danilo Paunović čiji rad čini vizuelni identitet ovogodišnjeg festivala, kao naslovnu stranu kalendara i festivalskog kataloga. Pored njega u kalendaru su radovi Jęfimijske Kocić, Agate Pavić, Jaroslava Plančaka, Dragana Lončara, Natalije Radosavljević, Sanje Adamov, Jelene Vujanović, Alise Burzić, Duzepa Belavije, dvojke Sovart i Zelene Garić. Kalendar je posvećen francuskom piscu Zanu Zeneu i svaki mesec sadrži jedan njegov citat.

LEVAN AKIN

Moguće je otvoriti se i istovremeno sačuvati tradiciju

Zvanični program 11. izdanja Merlinka, međunarodnog festivala kvir filma, otvoriće 5. decembra u 21 sat, u *Velikoj sali DOB*, gruzijsko-švedski film *A onda smo plesali* reditelja Levana Akina. Ovo ostvarenje, koje je švedski kandidat za *Oskara*, bavi se temom ljubavi između dva gruzijska baletska igrača. Film je premijerno prikazan u maju na Kanskom filmskom festivalu i dobio je nekoliko nagrada na festivalima širom sveta, a srpsku premijeru imaće na na Merlinki.

OTVARANJE

Levan Akin rođen je 1979. u Stokholmu, ali je gruzijskog porekla. Njegovi roditelji doselili su se kao imigranti ranih 1970-ih. Karijeru je započeo kao stažista na švedskoj državnoj televiziji, a potom je radio kao asistent renomiranog reditelja Roja Andersona. Učestvovao je u nekoliko televizijskih i filmskih produkcija, dok je istovremeno snimao i kratke autorske filmove. Trenutno snima svoju drugu seriju za švedsku državnu televiziju SVT.

Levan Akin rođen je 1979. u Stokholmu, ali je gruzijskog porekla. Njegovi roditelji doselili su se kao imigranti ranih 1970-ih. Karijeru je započeo kao stažista na švedskoj državnoj televiziji, a potom je radio kao asistent renomiranog reditelja Roja Andersona. Učestvovao je u nekoliko televizijskih i filmskih produkcija, dok je istovremeno snimao i kratke autorske filmove. Trenutno snima svoju drugu seriju za švedsku državnu televiziju SVT.

● **Gruzijskog ste porekla, ali živite u Švedskoj. Kako ste realizovali ovaj projekat?**

– Pristupovao sam Paradi ponosa u Tbilisiju u Gruziji 2013. i bio svedok situacije u kojoj je hrabru omladinu napala rulja od nekoliko hiljada ljudi, koju je organizovala pravoslavna crkva. Osećao sam da moram na neki način da se pozabavim tim pitanjem.

● **Tečnost i senzualnost vaše režije prilično su impresivni. Možete li nam reći malo više o samom snimanju, da li je bilo izazova?**

– Ovo mi je bilo prvi put da snimam na gruzijskom, kojim ne vladam tečno. Takođe sam radio sa dosta prirodnih lokacijama. Sve je bilo zasnovano na pravim pričama koje sam sakupio i radnja se konstantno razvijala. Faza istraživanja bila je veoma iscrpna. Glavne likove sam dosta snimao sopstvenom kamerom. Mislim da sam se zato i toliko zbližio sa njima. Nije bilo barijera, ništa nije bilo na silu, sve je bilo potpuno prirodno.

● **Kako je protekao casting? Možete li nam reći kako ste se opredelili baš za ove ljude?**

– Tokom faze istraživanja uradio sam dosta intervjua i upoznao neke ljude koji su završili u filmu. Levana Gelbakianija, koji glumi Meraba, prvo sam primetio na *instagramu*. On je plesač kome sam zadao da piše o sebi i potom mi čita taj tekst kad god se vidimo. Polako smo razvili odnos pun poverenja, a ja sam bio inspirisan njegovim životom i okruženjem. Bahija Vališvilija, koji glumi Iraklija, upoznao sam na zvaničnom kastingu gde smo radili probe sa Merabom. Između njih se momentalno stvorila hemija, a usput smo i saznali da se bavio gruzijskim plesom čitavih sedam godina.

● **Idete li često u Gruziju? Kakav je vaš utisak o mladim generacijama koje tamo odrastaju?**

– Zbog ovog projekta sam se često vraćao tamo. Moji roditelji su zapravo pripadnici gruzijske dijasporae iz Turske, a ja sam rođen u Švedskoj. Tokom vremena SSSR, dok sam odrastao, često smo dolazili u Tbilisi. Od tada sam video mnoštvo oblika Gruzije. Dnašnje mlade generacije tamo su poput mladih bilo gde u svetu. Sve je globalizovano i oni odrastaju na identičnoj pop kulturi. Međutim, postoji veliki jaz između mladih i starijih generacija koje su odrastale tamo za vreme SSSR.

rate ima značajnu ulogu u japanskoj kulturi. Uključivanje gruzijskog plesa u film desilo se nakon intervjua koji sam imao s jednim plesačem. Takođe, i od svojih roditelja sam saznao da je ples bitan deo gruzijske istorije i kulture. Suprotstavljajući tradicionalnog i novog gruzijskog plesa je bio očigledan izbor za film. Na početku smo bili naivni i pitali prestižni ansambl *Sukhisvilebi* da nas podrži i pomogne film svojim učesćem. Upravnici ansambla je onda pozvao sve ostale ansamble u Gruziji i *upozorio* ih na nas. Ovak inicijalni sastanak nam je doneo do-

Foto: Suljman Rejlo

● **Imate li osećaj da ljudi postaju tolerantniji prema pitanjima roda i seksualnosti, na globalnom nivou?**

– I da i ne. Na mnogo načina, izgleda da idemo unazad u mnogim evropskim zemljama. To je samo moje mišljenje, ali čini mi se da su suprotstavljene strane sve oštrije u pogledu ovih pitanja, bilo gde u svetu.

● **Kako ste se osećali na snimanju u Gruziji, uzevši u obzir vaše veze sa zemljom porekla, i činjenicu da su vaša glavna profesionalna iskustva vezana za švedske produkcije?**

– Bilo je interesantno. Shvatio sam da sam ja ipak Šveđanin. Ali jedne večeri, kad smo snimali do sitnih sati, pao mi je skandinavski gard i čitav tim je bio oduševljen što je isplivala i moja gruzijska strana. U Švedskoj postoji kultura konsenzusa, dok je u Gruziji uobičajeno da postoji različitost mišljenja i vatreni temperament.

Prisustvovao sam Paradi ponosa u Tbilisiju u Gruziji 2013. i bio svedok situacije u kojoj je hrabru omladinu napala rulja od nekoliko hiljada ljudi, koju je organizovala pravoslavna crkva. Osećao sam da moram na neki način da se pozabavim tim pitanjem

● **Možete li nam reći nešto više o tradicionalnoj gruzijskoj plesnoj kulturi koja je prikazana u filmu? Koliko je ova plesna tradicija značajna za gruzijsku kulturu?**

– Ima veoma značajnu ulogu. Sva deca u Gruziji kreću na časove plesa u veoma mladom uzrastu, kao što recimo ka-

sta sabotaža i dodatno otežao posao. Morali smo da radimo u tajnosti i pod velikim pritiskom. Čak smo imali i telohranitelje na setu.

● **Kako ste se osećali na snimanju u Gruziji, uzevši u obzir vaše veze sa zemljom porekla, i činjenicu da su vaša glavna profesionalna iskustva vezana za švedske produkcije?**

– Bilo je interesantno. Shvatio sam da sam ja ipak Šveđanin. Ali jedne večeri, kad smo snimali do sitnih sati, pao mi je skandinavski gard i čitav tim je bio oduševljen što je isplivala i moja gruzijska strana. U Švedskoj postoji kultura konsenzusa, dok je u Gruziji uobičajeno da postoji različitost mišljenja i vatreni temperament.

● **Film se bavi univerzalnom ljubavnom pričom. Po čemu je vaša priča ipak različita od onog što smo do sad videli na velikom platnu, na ovu temu?**

– Situacija u Gruziji i drugim bivšim zemljama SSSR je veoma krhka. Sve ove zemlje su naravno jedinstvene, a za Gruziju je specifična snažna uloga drevnih, tradicionalnih vrednosti. Zapadne vrednosti se smatraju za pretnju to tradiciji. Za zemlju koja je tokom vekova bila iznova osvajana, očuvanje kulturnog identiteta postalo je pitanje opstanka. U Gruziji je veoma važno očuvanje jezika – drevnog alfabeta – kao i vinskog kulture, domaće kuhinje, i tako dalje. Ovim filmom sam pokušao da pokažem kako je moguće istovremeno se otvoriti i krenuti u različitim pravcima, i sačuvati tradiciju.

subota / nedjelja, 30. novembar – 1. decembar 2019.

Južnoamerički dan

Tri nagrađivana filma biće prikazana 6. decembra od 17 sati u *Velikoj sali DOB*, u okviru *južnoameričkog dana*. Reč je o brazilskom filmu *Sokrat* u režiji Aleksandra Morata, meksičkom ostvarenju *Nije vam ovo Berlinu* režiji Harija Same i čileanskom filmu *Princ* u režiji Sebastijana Munjoza.

Sokrat

Princ

Nije vam ovo Berlinu

Animirani filmovi

Kratki animirani filmovi, ukupno 16 u trajanju od dva sata, biće prikazani 7. decembra od 16.30 sati u *Klubiću DOB*. Organizatori posebno izdvajaju polusatni animirani film *Leptiri u Berlinu* u režiji Monike Manganjeli. Belgijski reditelj Gerlando Infuzo biće gost Merlinka festivala i predstaviće svoj kratki animirani film *Prosidba*. Kratki animirani film *Gospodin Mare* u režiji Luce Tot bio je nominovan za *Zlatnog medveda* za najbolji kratki film na Berlinu i *Srce Sarajeva* za najbolji kratki film na SFF...

Najbolji ultrakratki film

Publika Merlinka festivala imaće 6. decembra u 19 sati, u *Klubiću DOB*, priliku da bira najbolji kratki film u trajanju do pet minuta. Za nagradu publike nadmeću se austrijski filmovi *Italija i sva ta voda* i *Večera*, španski *Mušarača*, *Bilo je bolje sa Frankom*, *Krokodil* i *Cenjena gospođa upravnice*, kubanski *Pravi identitet svilenih buba*, francuski *Tišina je smrtonosna*, meksički *Anakonda*, američki *Rođak Džon*, *Dala*, *Zlatne perle*, *Halo Meksiko* i *Kabine*, poljski *Raj*, kanadski *Džimbo*, britanski *Slušaj*, italijanski *Ljubav je ljubav*, nemački *Mona* i australijski *Blesavo kuće*. Nagrade će biti dodeljene na ceremoniji zatvaranja festivala, 8. decembra u 21 sat u *Velikoj sali DOB*.

PREDRAG AZDEJKOVIĆ

Magija filma u bioskopskoj sali kreira zajedništvo

O festivalu *LGBTI filma* na koji dolaze i strejt parovi – muškarci koji to čine zbog svojih devojaka; koji se otvoreno bavi seksualnošću, pa se neki njegovi filmovi ne preporučuju mlađima od 18; koji se angažovano bavi temama poput, recimo, samoubistva *LGBTI mladih*, koji za 11 godina postojanja nije isprovocirao desničare, i koji prikazuje filmove koje nećete moći da vidite nigde drugde, čak ni na torentu, razgovaramo sa njegovim umetničkim direktorom i selektorom, inicijatorom i osnivačem Predragom Azdejkovićem.

• Pre nego što krene filmski deo, ovogodišnji festival Merlinka počinje dramatično – tribinom o prevenciji samoubistva kod LGBTI mladih. Zbog čega je bitno na početku skrenuti pažnju upravo na ovu temu?

– U Srbiji ne postoje istraživanja koja su rađena sa *LGBTI populacijom*, tako da koristimo podatke iz istraživanja koja su sprovedena u inostranstvu koja pokazuju da 30 odsto svih samoubistava počinje *LGBTI osobe*. Smatramo da se o ovom problemu ne priča dovoljno, te zajedno sa kolegama iz *Centra za marginu* organizujemo ovu tribinu. Istraživanja takođe pokazuju da se broj samoubistava i pokušaja samoubistava *LGBTI osoba* smanjio u zemljama koje su legalizovale istopolne brakove. Ova tema biće obrađena na Merlinka festivalu u Beogradu i Novom Sadu koji se ove godine po prvi put organizuju paralelno.

• Film koji otvara festival „A onda smo plesali“, u Gruziji u kojoj se odvija izazov je proteste desničara i crkve. Koliko je takav scenario ovde moguć zbog samog festivala – jesu li se sile mraka samo primirile i čekaju svoj trenutak ili smo (ste) ih najzad pripitomili?

– Merlinka festival je jedini *LGBTI događaj* u Srbiji koji za 11 godina postojanja nije imao problema koje su imali drugi, pre svega Parada ponosa. Možda zato što smo u zatvorenom prostoru, možda zato što smo pre svega filmski festival ili iz nekog trećeg nama nepoznatog razloga. Tako da sa velikom sigurnošću mogu reći da je takav scenario u Srbiji nemoguć. Ali ono što je interesantno, protesti desničara i crkve u Gruziji su samo doprineli još većem interesovanju za ovaj film, koji sada ima još veće šanse da dobije nominaciju za *Oskara* za najbolji strani film.

• Iza vas je sada i čitava decenija festivalskog trajanja, imate li nekakav uvid u to koliko je Merlinka pomogla da se ljudi na obe strane – i LGBTI i onoj koja ne spada u okvira cenzure, oslobode – prihvate sebe i druge i drugačije?

– Radili smo istraživanje ko čini publiku Merlinka festivala i došli do rezultata da je u pitanju pola-pola. Pola su *LGBTI osobe*, pola heteroseksualne osobe, mahom žene. Sećam se kad smo jedne godine prikazivali film *Apsolutno fantastične* i većina gledalaca u sali bili su mladi strejt parovi, gde ste mogli da vidite negadno muškaraca koji su tačno znali na kakvom su festivalu, ali su morali da dođu zbog svojih devojaka. Preživeli su projekciju i nadam se da su se makar malo opustili, jer gledanje filma u bioskopskoj sali ima tu magiju da kreira zajedništvo.

• Festival ste najavili parafrazirajući jedan čuveni film „Sve što ste hteli da znate...“ Je li seksualnost, te „golicave priče“ koje intrigiraju ljude otkako je sveta

i veća ono oko čega se vrti LGBTI priča pa i ovaj festival ili možemo da govorimo, recimo, o čitavoj LGBTI kulturi?

– Autori beže od seksa i seksualnosti, naročito ako snimaju film koji ima mejnstrim pretenzije. Tako da većina filmova koje prikazujemo su *PG-13*. S druge strane mnogo veći hrabrost pokazuju autori koji prave kratke filmove, te se oni mnogo više bave pitanjem

seksa i seksualnosti. Mi smo na međunarodnom konkursu dobili više od 800 filmova od kojih smo izabrali 120. I tako je svake godine. Sve je više filmova, sve je više kvalitetnih filmova. I mnogi bi pitali, pa odakle toliko filmova kad se sve vrti oko iste stvari, seksa i seksualnosti *LGBTI ljudi*. I odgovor je da se ne vrti. Tako da možete gledati filmove o gej tinejdžeru kome umire majka i postaje beskućnik, o dečaku koji želi da peva serenadu drugom dečku i reakciji njegovih roditelja, ženi koja vozi noću kamion a drugi misle da je lezbejka jer se bavi takvim poslom, o trans dečku koji želi da igra fudbal, gej paru u Iranu koje ucenjuju,

on govori kako radi sa glumcima i kako ih priprema za golišave i eksplicitne scene, dok će glumac Gaetan Vettje govoriti o tome kako se on kao glumac priprema za takve scene. Hikling je 2012. bio naš prvi strani gost koji je svojevremeno došao u Beograd da tada predstavi svoj kratki film *Mali gej dečko Krist je mrtav*. Posle sedam godina se ponovo vraća u Beograd gde će predstaviti četiri svoja igrana filma, od kojih su neki jako eksplicitni i ne preporučuju se mlađima od 18 godina.

• Ove godine tu je i čitava zasebna selekcija animiranog filma. Kako ste odabrali naslove u okviru ove filmske vrste, ima li ih uopšte dovoljno, znate li da li postoje specijalizovane manifestacije u svetu posvećene animiranom „queer filmu“?

– Ove godine ćemo prikazati 16 kratkih animiranih filmova i taj blok će biti malo više od dva sata. Sve je više animiranih *queer filmova*, različitih stilova i ovih 16 koje prikazujemo nije sve što je ove godine producirano. Još uvek ne postoji festival koji je posvećen samo

Foto: Aleksandar Crnogorac

Mi smo na međunarodnom konkursu dobili više od 800 filmova od kojih smo izabrali 120. I tako je svake godine

Entoni Hikling predstaviće četiri svoja igrana filma, od kojih su neki jako eksplicitni i ne preporučuju se mlađima od 18 godina

Broj samoubistava i pokušaja samoubistava *LGBTI osoba* smanjio se u zemljama koje su legalizovale istopolne brakove

ženi koja saznaje da je njen verenik imao dečka pre nje i još mnogo, mnogo toga.

• U kontekstu prethodnog pitanja zanimljivo je da će gost festivala Entoni Hikling, čiju retrospektivu organizujete, održati masterklas sa temom o tome kako se nositi sa nagošću u filmu, koja podrazumeva, naravno, seksualnost, ali i poetiku određenog autora?

– Hikling je jedan od autora koji ne beže od seksa i seksualnosti. To je naročito vidljivo u njegovom najnovijem filmu *Frig* koji je omaž Pazolinijevom filmu *Salo*. Jako se radujem tom predavanju jer će

animiranom *queer filmu*, ali većina *queer festivala* prikazuje animirane filmove. Ovo će biti druga godina kako dodeljujemo *Nagradu za najbolji animirani film*.

• Najzad, kako biste sve one sa predrasudama pozvali da dođu na festival?

– Nikako. Ne želimo da gubimo vreme i energiju na njih, već ćemo se fokusirati na *LGBTI populaciju*, naše prijatelje i porodice, jer ovaj festival pre svega organizujemo za nas i njih da u prijateljskoj atmosferi uživamo u izvanrednim filmskim ostvarenjima, koje nakon Merlinka festivala mahom nećete moći nigde drugde da vidite. Čak ni na torentu! ▲

LIBERTÉ
ÉGALITÉ
QUEERNITÉ

Danas

Posebno izdanje lista Danas

urednik Dragan Stošić
obrada fotografija Stanislav Milojković
korektura Ana Rončević
prelom Zoran Spahić